

Kresťanstvo sa však hláskuje PRIJAŤ. Biblia nás učí, že to, čo Kristus vykonal na kríži, stačí. Urobil to, čo by sme my nikdy urobiť nemohli - jedinečným spôsobom splnil Božiu požiadavku dokonalej obete a tým zmazal všetky naše minulé, súčasné aj budúce hriechy. Ak prijmete to, čo vykonal, nielenže sa dostanete „do Božej priazne“, ale zároveň svoj život začnete odznova. Vďaka tomu, čo Kristus vykonal na kríži, vám môžu byť odpustené hriechy a hneď teraz môžete nájsť milosť v Božích očiach. Ak tieto dve jednoduché slová napíšete na kúsok papiera, vtlačíte ich svojmu blížnemu do srdca a mysle ako hlbokú pravdu. Či už sa ten človek v danej chvíli rozhodne alebo nerozhodne pre Krista, nikdy nezabudne, čím je kresťanstvo výnimočné. Dielo, ktoré je potrebné na to, aby boli odstránené naše hriechy a získali večný prístup k Bohu - stačí prijať.

INÁ MOŽNOSŤ - REBRÍK MRAVNOSTI

Rebrík mravnosti/vernosti/viery je vyjadrením univerzálnej potreby Boha. Predstavte si mravnosť ako stupienky na rebríku. Na jeho vrchu sedí Boh, lebo je svätý - je mravne dokonalý. A naopak, jednoznační zločinci sú na samom spodku (sérioví vrahovia a pod.). Zvyšok ľudstva sa nachádza niekde medzi. Môžete si vybrať niekoľko biblických postáv, ktoré dobre poznáme, napr. Noácha, Abraháma, Jóba, Mojžiša, Annu - Samuelovu matku, ap. Pavla, Jána Krstiteľa,... aby sme tam mali vyváženjšiu spoločnosť dajme tam aj Kaina, Kóracha, Ananiáša so Zafírou, Judáša...

Na jednotlivé priečky rebríka vpíšte mená, ktoré ste si vybrali - a nezabudnite na seba. Vpíšte svoje meno na takú priečku, ktorá zodpovedá tomu ako poznáte jednotlivé postavy a seba. Kritériom je otázka viery/vernosti Božím požiadavkám. Posledným krokom v tejto ilustrácii je ako chceme preklenúť vzdialenosť medzi priečkou rebríka, na ktorú ste sa vpísali a miestom kde sedí Boh?

Ak si myslíte, že na to, aby ste sa svätosťou vyrovnali Bohu, vám bude stačiť vlastné úsilie, zvyšok života budete zo seba zbytočne žmýkať všetku energiu. Skutočnú slobodu však pocítite, keď zabudnete na svoje ľudské plány a radšej sa rozhodnete prijať dielo, ktoré Ježiš vykonal na kríži. Vaše hriechy môžu byť odpustené. Môžete žiť život v hojnosti. Vierou v Krista raz a navždy tú medzeru v mravnosti odstránite.

VERÍTE TOMUTO POSOLSTVU?

Na evanjelizácii nie je nič komplikované. Sám Kristus - ten najlepší evanjelizátor - povedal, že všetko, čo musíme urobiť, je veriť v moc evanjelia a potom vykročiť. „Zaneste túto správu - tú najúžasnejšiu správu, akú kedy svet počul - ľuďom všetkých rás, vierovyznaní, prostredí a kmeňov,“ povedal by nám Ježiš. „Povedzte im, že spása na nich už čaká. Žite s vierou, že táto správa naozaj dokáže meniť životy.“ A ešte niečo pre tých, ktorí si myslia, že nevedia/nemôžu a pod. Spomeňte si, ako sila Božieho príbehu zmenila život vám. Spomeňte si na prvé dotknutie Ducha Svätého. Na ten pocit, keď sa evanjelium dotklo vášho života a začalo vás premieňať. Keď ste sa z prázdneho človeka bez života zmenili na človeka naplneného a veriaceho. Skúste o tom hovoriť! Pomôžeme ľuďom, ktorí vo svojom živote potrebujú pocítiť moc evanjelia!

OTÁZKY NA ZAMYSLENIE

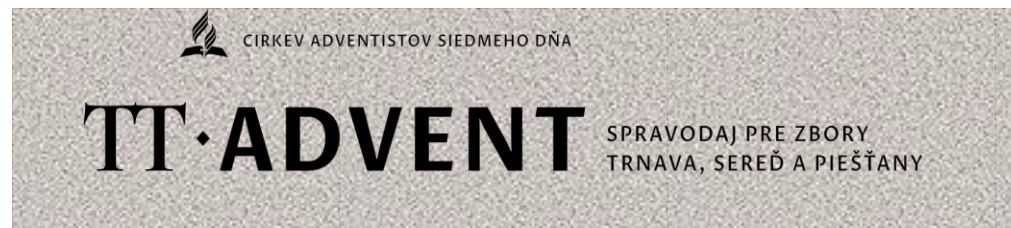
Ktorá z ilustrácií v tomto článku najlepšie vyjadruje, prečo ste sa vy sami rozhodli pre Krista?

Most - Boh vás tak veľmi miloval, že poslal svojho Syna, aby slúžil ako most a preklenul priepasť, ktorá vás od neho oddeľovala.

Vykonať verus prijať - cestu do Božej priazne si nemusíte nijako zaslúžiť. Kristus svojím dielom na kríži splatil vaše hriechy a jeho obeť už stačí len „prijat“.

Rebrík mravnosti - napriek tomu, akí ste, od dokonalosti máte ďaleko. Jediný spôsob, ako zmazať „medzery v mravnosti“ - rozdiel medzi kritériami vášho života a dokonalými, svätými kritériami Pána - je spoľahnúť sa na Ježiša Krista. (KB)

Všetky skupinky i sobotné bohoslužby sa realizujú v tomto čase „virtuálne“ prostredníctvom elektronického spojenia. Info: kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com

APRÍL 2020

POSOLSTVO PRE SÚČASNÚ SITUÁCIU

Svet sa za krátku dobu dostal do nepredstaviteľnej krízy. Nie kvôli množstvu ľudí postihnutých vírusom, alebo tým, ktorí mu už podľahli. Zdá sa, že najväčšou hrozbou je strach a neistota. Piliere ľudskej istoty sa otriasajú v základoch a ľudia si zrejme s hrôzou uvedomujú krehkosť sveta, ktorý považovali za stabilný. Ľudstvo si zvyklo, že všetko zvláda a má svoj osud pevne v rukách. Krízy malé či veľké zvládneme vo svojej réžii - Boha ani vieru k tomu nepotrebujeme. A odrazu - je svet bezmocný a naplnený obavami. Čo táto skúška znamená pre ľudí dôverujúcich viac Bohu ako sebe? Je to čas, ktorý nás núti viac myslieť na svoj postoj k Bohu, k sebe aj k ostatným ľuďom. Svet nie je chorý na koronavírus. Svet/ľudia sú chorí na svoje „srdce“. Vírus je schopný Pán Boh zastaviť v ktorúkoľvek chvíľu, s ľudským srdcom však „bojuje“ už tisíce rokov.

1. Predovšetkým - modlime sa k Bohu. Ďakujeme mu za vieru, ktorú nám dal, za to, že táto viera je schopná upokojiť naše srdcia. Pretože Boh je väčší ako tento svet, väčší ako to čo ľudstvo prežíva. Skloňme pred Ním v pokore svoje hlavy a srdcia a ďakujeme Mu, že nemusíme zúfať a žiť v neistote. Ap. Jakub napísal: ²Bratia moji, pokladajte to za radosť, keď prídu na vás rozličné skúšky, ³ved' viete, že ak sa vaša viera osvedčí, vedie to k vytrvalosti. (Jak 1)

2. Modlime sa tento svet, za ľudí okolo nás, za ich uzdravenie. Je nám určite ľúto ľudí, ktorí zomreli alebo sú postihnutí nebezpečným vírusom. Nezabúdajme však, že ľudstvo už veľmi dlho zomiera kvôli svojmu odklonu od Boha. Denno-denne zomiera od hladu vo svete viac ľudí ako je všetkých súčasných obetí koronavírusu. Ľudia zomierajú pod vplyvom vojen, násilia páchaných mocnými tohto sveta, ekonomickým vydieraním, v dôsledku klimatických a ekologických zmien, ktoré sme spôsobili svojím postojom k zemi, ktorú nám Boh dal, aby sme sa o ňu starali a „strážili ju“. Cesta k vyriešeniu tejto situácie nie je len v tom, aby sa zastavil postup vírusu, „aby sme ho porazili“ ako hovoria predstavitelia moci. Je dôležitejšie, aby sme Bohu dovolili „poraziť“ naše srdce, aby ho mohol očistiť a obnoviť. Áno, modlime sa za ľudí, nestráčajme súcit a solidaritu. Pomáhajme, starajme sa v rámci svojich možností, ale nezabúdajme, že to čo Boh robí je dôležitejšie a účinnejšie. Prosme, aby ľudia dovolili Bohu zmeniť ich srdcia, aby získali „pokoj, ktorý svet nemôže dať.“ (J 14,27)

3. Apoštol Peter v súvislosti s obdobím dejín, v ktorých sa nachádzame napísal: ¹¹Keď sa toto všetko má rozplynúť, akí musíte byť svätí a nábožní vo svojom správaní vy, ¹²čo túžobne očakávate príchod Božieho dňa, keď sa nebesia rozplynú v ohni a živly roztopia v pálave?! ¹³Podľa jeho prisľúbenia očakávame nové nebo a novú zem, v ktorých prebýva spravodlivosť. ¹⁴Preto, milovaní, keďže očakávate takéto veci, usilujte sa, aby vás Pán našiel v pokoji, nepoškvrnených a bezúhonných. (2Pet 3) Nikto z nás dokonalý nie je, ani sa dokonalý nemôže cítiť. (Ak sa niekto cíti dokonalý, tak má o jeden problém oproti tým ostatným navyše!!!) Ap. Pavol upozorňuje: ¹³Skúška, ktorá na vás doľahla, je len ľudská. Boh je však verný. On nedopustí, aby ste boli skúšaní nad svoje sily, ale so skúškou dá aj východisko, aby ste ju vládali zničiť. (1Kor 10)

4. Žijeme v čase, keď môžeme očakávať viac takýchto otrasov. Nechcem strašiť a pridávať niečo navyše k obavám, ktoré ľudia majú, ale Písmo nás upozorňuje a pripomína: ²⁸ *Keď sa toto začne diať, vzpriamte sa, zdvihnite hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ (Luk 21). Ježiš príde skoro! Toto nie je hrozba – to je nádej – jediná nádej. Apoštol Peter nám pripomína, že Božie prorocké slovo má slúžiť ako svetlo v časoch tmy. ¹⁹ *„Prorocké slovo sa stalo pre nás pevnejším. Dobre robíte, keď naň upierate svoj zrak ako na lampu, ktorá svieti na temnom mieste, až kým nesvitne deň a nevyjde vám v srdciach zornička.*“ (2Pet 1)

5. Ježiš povzbudzuje svojich učeníkov, aby v týchto náročných časoch považovali modlitbu za nevyhnutnosť. ³⁶ *Preto bdejte celý čas a modlite sa, aby ste mali silu uniknúť všetkému, čo má prísť, a postaviť sa pred Syna človeka.*“ (Luk 21) (KB)

„POĎ ZA MNOU!“

7. DOBRÁ SPRÁVA Z NEBA

Ďalšou témou v našom mini seriáli evanjelizácie je, čo povedať ľuďom keď Duch svätý otvorí dvere a my máme možnosť odovzdať niekomu blízkemu to, čo je dobrou správou z neba, ktorú sme prijali do svojho života. Dovoľte začať príbehom/ilustráciou pre objasnenie v čom spočíva tá dobrá správa.

Keď sa skoro ráno 7. mája 1954 chladný opar rozplynul, začal sa stavať osemkilometrový most, ktorý mal spájať horný a dolný polostrov tvoriaci štát Michigan. Išlo o pomerne významný čin, keďže vody medzi nimi dovtedy prepájali len trajekty, čo nezriedka spôsobovalo zdržanie trvajúce až tridsaťšesť hodín. Tento technický kúsok si vyžadoval 11 350 robotníkov, 356-tisíc metrov kubických betónu, 67-tisíc kilometrov káblov, viac než milión oceľových skrutiek a približne miliardu dolárov. Definitívne ho pre verejnosť otvorili presne po tri a pol roku ťažkej námahy. Na jeden most bolo tých starostí viac než dost.

V priebehu dejín však boli ľudia ochotní absolvovať kvôli podobným monumentálnym dielam rovnako úporné snaženie. Prečo? Lebo taká veľká je naša túžba preklenúť priepasť. Ľudia žijúci na jednom útese chcú navštíviť obyvateľov druhého. Obchodníci sa chcú dostať k zákazníkom na opačnej strane mora. Príbuzní a priatelia sa chcú navštevovať. A od počiatku časov ľudí zožierala aj túžba prekonať priepasť, ktorá ich oddeľovala od Boha - akosi totiž cítili, že je obrovská. Premýšľali však nad tým: Ako? Vedeli, že Boh je iný. A tak mali tendenciu rozmýšľať o ňom ako o niekom vznešenom a vzdialenom: Je dokonalý. Svätý. Naháňa hrôzu. V ľudskej mysli sa Božia inakosť premenila na obrovskú vzdialenosť medzi Stvoriteľom a jeho stvorenstvom. Dôsledky tejto skutočnosti boli zásadné: ak ľudia nedokážu naplňať vlastné kritériá a Boh je „iný“ než oni, potom predsa musí platiť, že Božie kritériá sú pre nás nenaplniteľné. Mysleli si: Ak vôbec niekedy uspejeme, bude si to vyžadovať herkulovskú námahu!

Časom vznikli náboženské systémy a pokúšali sa odpovedať na otázku, ktorú v hlave nosili všetci: Ako sa dostaneme k svätému Bohu? Do popredia prichádzal raz jeden, raz druhý prístup a zdalo sa, a pokúšali sa priepasť preklenúť. Jednu vec však mali všetky tieto prístupy spoločnú: stavebné práce, ktorých výsledkom mal byť most, sa vždy začínali na strane ľudstva.

Zdanlivo sa všetci zhodovali na tom, že ak sa chcú ľudia dostať k Bohu, stačí trochu poctivejšie žiť, trochu úpenlivejšie sa modliť, viesť čestnejší život, byť zbožnejší a konať viac dobrých skutkov. Ideou bolo, že obrovské celoživotné úsilie človeka postaviť most mu dá právo dostať sa do Božej blízkosti. Dúfajme, mysleli si ľudia, že do konca života si všetci stihneme postaviť cestu na druhú stranu a tam sa po celú večnosť tešiť z krásneho vzťahu s Bohom.

Preštudujte si jednotlivé náboženstvá sami. Overtte si, že nielenže každé z hlavných svetových náboženstiev navrhuje preklenúť priepasť medzi človekom a Bohom vlastnou snahou človeka, ale neexistuje nijaký dôkaz, ani uistenie o tom, že sa vám to podarí. Každé náboženstvo - okrem jedného - biblického kresťanstva.

Biblia hovorí čosi pozoruhodné o tom, ako možno priepasť medzi Bohom a človekom preklenúť. Podľa nej Boh videl tú priepasť, ktorá od neho oddeľovala hriešnych ľudí ako vy či ja. Videl nekonečnú vzdialenosť reálnymi očami - bola taká obrovská, že ľudia by ju nedokázali ani odmerať. Boh vedel, že nijaká ľudská námaha, nijaká snaha postaviť most - nech by bola akákoľvek veľká - nikdy nebude stačiť, aby takú širokú priepasť preklenula. Keďže však Boha hnala láska, vzal zodpovednosť za premostenie priepasti na seba. On položil základy. On postavil most, ktorý prekonal všetku tú vzdialenosť, len aby sa dostal k hriešnemu človeku. On poslal svojho Syna Ježiša Krista, aby za nás zomrel na kríži - na kríži, ktorý mal ako ten most slúžiť. Ako najdokonalejší most na svete.

Na jeden jediný most bolo toho treba podstúpiť viac než dost. No Božia túžba preklenúť priepasť bola rovnako veľká. Po hodinách námahy, ktorá si vyžiadala Kristovu krv, pot a slzy, vyhlásil Boh most za otvorený pre verejnosť. Od tej chvíli ním mohol prejsť každý, kto bol ochotný sa na tú cestu poujať.

Toto je Boží príbeh - úchvatný príbeh o spásе a obnove. V živote neexistuje väčšia česť než stať sa šíriteľom tohto posolstva - najúžasnejšieho posolstva, aké ľudstvo pozná. Vďaka Kristovmu činu môžete spohľadlivo povedať svojim priateľom a príbuzným, že most, ktorý hľadajú, už postavili! „Zahodte krompáče a lopaty a zabudnite na svoje stavebné plány, lebo stavba je už dokončená! Boží most je pripravený na to, aby ste ním prešli!“ Na svete sme preto, aby sme širili toto posolstvo: most je už postavený!

Ostáva len otázka, čo s ním ľudia urobia. Zanechajú svoje ľudské úsilie a vyberú sa po ceste cez most, ktorý postavil Boh? Alebo sa budú ďalej plahočiť po vlastnom rozostavanom moste, dúfať a modliť sa, aby to jedného dňa stačilo? Jeden prístup nevedie k ničomu inému než k zmene správania. Druhý spôsobuje zmenu vo vnútornom nastavení, v zmysľaní človeka. Zvyky sa menia. Vzťahy prekvitajú. A celé životné príbehy sa prepisujú, lebo moc Božieho príbehu je taká veľká.

KRISTOV MOST

Predstavte si teda, že počas rozhovoru vnímate otvorené duchovné dvere. Akým najlepším spôsobom odkomunikujete existenciu cesty, ktorá dokáže meniť život? Veľmi účinne fungujú obrázky, napr. obrázok s mostom. To vysvetlenie je priame a ľahko zapamätateľné: na jednej strane most stojí Boh. Na druhej strane ľudia. Medzi Bohom a ľuďmi je hlboká priepasť - trhlina, ktorá vznikla tým, že ľudia majú sklón stavať sa Bohu na odpor a namiesto toho sa vyberajú vlastnou cestou. Biblia to nazýva „hriechom“.

Dilema, ktorej ľudia čelia, je takáto: chceme sa dostať k Bohu, ale priepasť medzi nami jednoducho nedokážeme preskočiť. Takže vynakladáme všetku svoju ľudskú námahu a dúfame, že dokážeme postaviť most. Nakoniec si však uvedomíme, že ani všetka ľudská námaha na svete nebude stačiť, aby sme sa dostali na druhú stranu. Môžeme však ďakovať za to, že Boh tú našu dilemu pochopil. A keďže nás veľmi miluje, dal nám prostriedok, ako sa k nemu priblížiť. Rozhodol sa poslať svojho Syna Ježiša, aby nám poslužil ako most.

Kristus prišiel na zem, aby sa pre nás stal mostom. A každý, kto cez ten most prejde, bude žiť naveky s Bohom. Apoštol Ján to vo svojom evanjeliu ^(Ján 5, 24) opisuje takto: *„Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepôjde na súd, ale prešiel zo smrti do života.*“

VYKONAŤ VERZUS PRIJAŤ

Ďalší príklad, ktorý môžeme použiť na vyjadrenie toho, čo odlišuje kresťanstvo od iných náboženstiev, sa nazýva „vykonať verzus prijať“. Ľuďom, ktorí si myslia, že milosť si môžeme povedať: Náboženstvo sa vo vašom prípade hláskuje VYKONAŤ. V konečnom dôsledku ide len o to, či konáte dosť dobrých skutkov, aby ste si zaslúžili Božiu priazeň. Myslite si, že ak sa chcete dostať medzi Božích obľúbencov, musíte vykonať toto a vykonať tamto a snažiť sa a obetovať sa a udržať si čistý štít a sľúbiť množstvo vecí.